

Субота, 27 червня 2020

Спосіб молитви: як це – молитися безперестанку?

У цьому випуску проєкту «Блаженніший Святослав: #доступно_про_важливе» Глава УГКЦ розпочав серію роздумів про спосіб молитви. Завершивши цикл катехиз про те, про що потрібно розмовляти з Богом у молитві, тепер Блаженніший пояснює, як потрібно молитися.

Дорогі у Христі брати і сестри, наші слухачі!

У попередніх роздумах ми з вами говорили про зміст нашої молитви. Ми говорили, що учителем молитви є Святий Дух, Який нас вчить, про що треба говорити з Господом Богом у молитві. Сьогодні я хотів би розпочати з вами наступний цикл роздумів – про спосіб молитви, про те, як потрібно молитися.

Молитися безперестанку

Святий апостол Павло закликає християн молитися безперестанно (1 Сол. 5, 17). Апостол народів говорить, що молитва – це не лише якийсь окремий акт чи момент нашого щоденного життя. Йдеться про те, що молитва має бути всім тим, чим ми живемо, про що думаємо і про що піклуємося. Таким чином східно-християнська духовність говорить про молитву як стан людського серця і душі.

Молитися розумом, серцем, словами та вчинками

Очевидно, що в нашому житті ми чинимо багато різних діл та вчинків. Очевидним є також і те, що молитва має свій ритм і час. Ми молимося нашим умом, тобто нашою свідомістю і нашою увагою. Ми молимося нашим серцем, тобто внутрішньою святинею нашої особи. Ми молимося нашими словами, тобто словесною молитвою. Подібно, ми молимося також нашими ділами і вчинками. Вони вказують на те, що і наша праця не тільки може, але й повинна бути молитвою.

Праця як молитва

Коли і в який момент наша праця стає молитвою? Найперше тоді, коли працюючи, ми звертаємося до Господа Бога. Тобто тоді, коли ми працюємо і зміст цієї праці наперед собі закладаємо як спосіб спілкування, прослави Господа Бога. Наша праця може бути молитвою тільки тоді, коли ми її жертвуємо в ім'я когось чи в ім'я чогось, тому що праця – це наше зусилля.

Праця як вияв любові та піклування про іншого

Праця може бути виявом нашої любові і піклування про іншу особу. Вартує згадати наших предків, які завжди розуміли, що для того, аби праця стала молитвою, потрібно найперше згадати про Господа Бога і подякувати Йому за те, що ми маємо силу і можливість цю працю звершувати. Таким чином, щоб преобразити нашу працю в молитву, слід перед її початком вкласти в неї цей вічний, надприродний зміст, для того, щоб цією працею принести користь іншим. Роблячи так, ми починаємо розуміти, що через плоди нашої праці, ми готові послужити іншим людям та зробити для них добро. Тому на початку праці потрібно найперше закласти в неї зміст любові. Це дозволить побачити, що ми гаряче прагнемо виявити свою любов до Бога і до свого ближнього. Подібне слід робити також і вкінці кожної праці – завершити її молитвою.

Таким чином ми починаємо нашу працю з молитви, працюємо, молячись, і закінчуємо її молитвою, звертаючись до Бога з подякою за те, що ми змогли цю працю довершити та довести до тієї мети, яку в Господа просили. Тому наша праця не тільки може бути молитвою, але й повинна нею стати. Бо, коли наш ум скерований своєю увагою до Господа Бога, навіть працюючи, ми здатні про Нього пам'ятати.

Праця завжди супроводжувалася співом

Прадавній звичай праці, яку звали і звать молитвою, велів нам не лише пам'ятати про Господа Бога, але й до Нього постійно звертатися. Наприклад, у нашому народі дуже часто праця супроводжувалася співом. Це робилось не тільки для розваги, оскільки наші піснеспіви мають духовно-релігійний характер. Святий апостол Павло заохочував під час праці «проказувати між собою вголос псалми й гимни та духовні пісні» (Еф. 5, 19). Отож наша праця, часом навіть тяжка чи підневільна, може бути наповнена Божим Словом.

Праця як внутрішня переміна особи

Праця може і повинна стати моментом внутрішньої переміни нашої особи. Часто ми так шукаємо зміст у праці, яку виконуємо. Найгірше для сучасної людини, коли вона губить зміст, значення, сенс свого страждання, своєї праці, тої чи іншої професійної активності. Часто мене питаються, а для чого це все? Особливо, коли ми не бачимо близьких та очікуваних результатів, а наша праця може бути справді досить важкою, а часом і гіркою.

Тому я закликаю усіх вас, щоб ви скеровували молитовний стан вашого серця і душі у щоденну роботу і перетворювали вашу працю на молитву. Тоді зможемо побачити, що все довкола вас стане інакшим, тому що, працюючи з молитвою і перетворюючи працю в молитву, ми даємо простір і можливість діяти Богу, який у Святому Дусі є присутній в нашій людській активності та діяльності. Тож нехай у всьому, що ми робимо, буде прославлений наш Господь Бог, Який дбає про нас і хоче, щоб людська праця, людське серце, людська душа завжди приносили добрі плоди, які залишаться на життя вічне. Амінь.

+ Святослав